

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 553

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 3 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 85 din 27 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 617 din 10 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său	4–24
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.494. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, precum și a modelului și conținutului unor formulare	25–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 85

din 27 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Composesoratul Doboli, din comuna Sita Buzăului, județul Covasna, în Dosarul nr. 628/64/2015 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.552D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, autorul excepției de neconstituționalitate a depus o solicitare de judecare a cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, evidențiază cadrul procesual în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, respectiv autorul excepției a formulat o contestație în anulare depusă la instanța competentă, pe care, ulterior, după expirarea termenului de apel, a precizat-o ca fiind cerere de apel. Instanța de apel, în favoarea căreia a fost declinată competența de soluționare, a invocat excepția nulității apelului, având în vedere că cererea nu a fost depusă la instanța indicată de dispozițiile legale criticate. Astfel, pentru a se apăra în fața instanței de apel, autorul a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă.

5. În continuare, reprezentantul Ministerului Public arată că noul Cod de procedură civilă prevede că, în afară de elementele de identificare ale părților și soluția pronunțată, dispozitivul hotărârii judecătorești trebuie să indice exact instanța unde se depune cererea de apel, acesta reprezentând o măsură de bună administrare a justiției. Or, contrar susținerii autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia prin dispozițiile legale criticate îi este încălcat accesul la o instanță, apreciază că tocmai prin indicarea instanței unde se depune cererea de apel se garantează accesul liber la justiție. De altfel, au fost modificate și alte prevederi ale Codului de procedură civilă care sunt în strânsă legătură cu dispozițiile legale criticate, tocmai pentru a fi respectate exigențele jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 701/A din 15 noiembrie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 628/64/2015, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Composesoratul Doboli, din comuna Sita Buzăului, județul Covasna, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de apel.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul părții de a se adresa instanței și că sancțiunea prevăzută de acest text de lege este de un formalism inacceptabil de rigid, de natură să îi afecteze grav efectivitatea exercitării căii de atac. Se mai arată că aplicarea principiilor constituționale privind accesul liber la justiție și folosirea căilor de atac impune ca toate cererile greșit îndreptate să fie transmise jurisdicției competente să le soluționeze.

8. De asemenea, se invocă considerentele și soluția Deciziei nr. 303 din 3 martie 2009, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 288 alin. 2 teza finală, „*sub sancțiunea nulității*” din Codul de procedură civilă din 1865 sunt neconstituționale. Astfel, se apreciază că argumentele care au fundamentat adoptarea deciziei menționate sunt aplicabile, prin analogie, și în speța de față.

9. **Tribunalul Covasna — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată, în esență, că, în reglementarea exercitării accesului la justiție, legiuitorul are posibilitatea să impună anumite condiții de formă, ținând de natura și de exigențele administrării justiției, dar fără, însă, ca aceste condiționări să aducă atingere substanței dreptului sau să îl lipsească de efectivitate. Or, dispoziția cuprinsă în art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă prin care legiuitorul sancționează cu nulitatea absolută depunerea cererii de apel la o altă instanță decât cea a cărei hotărâre se atacă, este de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării căii de atac și să restrângă nejustificat accesul liber la justiție al părții. În fine, mai arată că, de cele mai multe ori din eroare, din ignoranță sau din alte motive, neimputabile apelantului, textul legal criticat lipsește partea, fără o justificare rezonabilă, de posibilitatea de a i se examina, pe calea apelului, susținerile sale întemeiate privind modul eronat, eventual nelegal, prin care i s-a soluționat cererea de chemare în judecată, prin hotărârea atacată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, având în vedere garanțiile procedurale instituite de noul Cod de procedură civilă.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, menționând soluția legislativă constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 303 din 3 martie 2009, înfrâng prevederile art. 21, art. 24, art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.*”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 126 alin. (2) potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”, art. 129 privind folosirea căilor de atac, art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă sub aspectul sancționării cu nulitatea absolută a depunerii cererii de apel la altă instanță decât cea a cărei hotărâre se atacă.

18. În acest sens, Curtea observă că, potrivit art. XIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în

aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, astfel cum a fost modificată, succesiv, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2015 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 24 decembrie 2015, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 15 decembrie 2016, dispozițiile art. XIV—XVII se aplică și proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2017 și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv. Prevederile art. XIV alin. (1) din Legea nr. 2/2013 prevăd că: „(1) *Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă.*” Așadar, sub aspectul depunerii apelului, sunt aplicabile prevederile art. XIV alin. (1) din Legea nr. 2/2013, text legal care nu este identic, din punct de vedere al conținutului, cu cel al art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, neprevăzând sancțiunea nulității apelului în cazul nedepunerii la instanța a cărei hotărâre se atacă.

19. Prin urmare, sub aspectul criticat, textul art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu este în vigoare, aplicarea sa fiind prorogată pentru data de 1 ianuarie 2019. Așadar, Curtea constată că textul criticat, nefiind în vigoare, nu are legătură cu soluționarea cauzei, din moment ce textul legal care prevede depunerea apelului, în ipoteza autorului excepției de neconstituționalitate, este art. XIV alin. (1) din Legea nr. 2/2013. Astfel, având în vedere art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, sau Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 22).

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Composesoratul Doboli, din comuna Sita Buzăului, județul Covasna, în Dosarul nr. 628/64/2015 al Tribunalului Covasna — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 617

din 10 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 9.025/193/2016 al Judecătoriai Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.788D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. **Președintele** dispune a se face apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.794D/2016, nr. 1.796D/2016, nr. 1.811D/2016, nr. 1.812D/2016, nr. 1.813D/2016, nr. 1.814D/2016, nr. 1.815D/2016, nr. 1.817D/2016, nr. 1.818D/2016, nr. 1.820D/2016, nr. 1.821D/2016, nr. 1.822D/2016, nr. 1.823D/2016, nr. 1.824D/2016, nr. 1.830D/2016, nr. 1.832D/2016, nr. 1.841D/2016, nr. 1.843D/2016, nr. 1.851D/2016, nr. 1.852D/2016, nr. 1.853D/2016, nr. 1.854D/2016, nr. 1.856D/2016, nr. 1.857D/2016, nr. 1.859D/2016, nr. 1.860D/2016, nr. 1.861D/2016, nr. 1.890D/2016, nr. 1.893D/2016, nr. 1.922D/2016, nr. 1.935D/2016, nr. 1.955D/2016, nr. 1.962D/2016, nr. 1.991D/2016, nr. 2.009D/2016, nr. 2.028D/2016, nr. 2.039D/2016, nr. 2.041D/2016, nr. 2.043D/2016, nr. 2.103D/2016, nr. 2.152D/2016, nr. 2.153D/2016, nr. 2.154D/2016, nr. 2.156D/2016, nr. 2.172D/2016, nr. 2.205D/2016, nr. 2.221D/2016, nr. 2.346D/2016, nr. 2.408D/2016, nr. 2.437D/2016, nr. 2.644D/2016, nr. 2.648D/2016, nr. 2.698D/2016, nr. 2.726D/2016, nr. 2.751D/2016, nr. 3.163D/2016, nr. 3.313D/2016, nr. 3.318D/2016, nr. 3.321D/2016, nr. 3.382D/2016, nr. 3.386D/2016, nr. 3.387D/2016, nr. 3.391D/2016, nr. 3.398D/2016, nr. 3.399D/2016, nr. 3.415D/2016, nr. 3.417D/2016, nr. 3.439D/2016, nr. 3.442D/2016, nr. 3.443D/2016, nr. 3.448D/2016, nr. 3.459D/2016, nr. 3.460D/2016, nr. 90D/2017, nr. 396D/2017, nr. 458D/2017, nr. 496D/2017, nr. 533D/2017, nr. 1.440D/2017, nr. 1.597D/2017, nr. 1.650D/2017, nr. 1.704D/2017, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară celei din primul dosar strigat, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.129/195/2016 al Judecătoriai

Brad, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.428/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.224/337/2016 al Judecătoriai Zalău, de Judecătoria Zalău, din oficiu, în Dosarul nr. 2.289/337/2016, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.129/337/2016 al Judecătoriai Zalău, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.068/337/2016 al Judecătoriai Zalău, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.070/337/2016 al Judecătoriai Zalău, de Societatea Kredyt Inkaso Portfolio Investments (Luxemburg) — S.A. în Dosarul nr. 7.258/271/2016 al Judecătoriai Oradea — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 7.774/271/2016 al Judecătoriai Oradea — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 9.295/55/2016 al Judecătoriai Arad — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 9.296/55/2016 al Judecătoriai Arad — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 11.719/197/2016 al Judecătoriai Brașov — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 12.347/197/2016 al Judecătoriai Brașov — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.794/197/2016 al Judecătoriai Brașov — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 1.629/227/2016 al Judecătoriai Fălticeni, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 15.743/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 5.550/190/2016 al Judecătoriai Bistrița — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 10.818/180/2016 al Judecătoriai Bacău — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 8.373/55/2016 al Judecătoriai Arad — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 9.031/55/2016 al Judecătoriai Arad — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 1.111/259/2016 al Judecătoriai Mizil, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 14.123/325/2016 al Judecătoriai Timișoara — Secția I civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 3.144/305/2016 al Judecătoriai Sfântu Gheorghe, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 3.885/204/2016 al Judecătoriai Câmpina — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.084/289/2016/a1 al Judecătoriai Reghin, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.565/337/2016 al Judecătoriai Zalău, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.045/251/2016 al Judecătoriai Luduș, de Societatea OTP Faktoring ZRT prin reprezentant legal OTP Faktoring — S.R.L. în Dosarul nr. 7.879/288/2016 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.485/211/2016 al Judecătoriai Cluj-Napoca — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 1.062/177/2016 al Judecătoriai Aleșd, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 1.539/257/2016 al Judecătoriai Mediaș, de Societatea OTP Bank România — S.A.

în Dosarul nr. 12.214/197/2016 al Judecătoria Braşov — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 7.651/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 4.369/202/2016 al Judecătoria Călăraşi, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 2.988/305/2016 al Judecătoria Sfântu Gheorghe, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 7.175/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 20.246/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.408/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 1.286/234/2016 al Judecătoria Gheorgheni, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 1.681/330/2016 al Judecătoria Urziceni, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.621/257/2016 al Judecătoria Mediaş, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 1.595/321/2016 al Judecătoria Târgu-Neamţ, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 8.243/193/2016 al Judecătoria Botoşani — Secţia civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 11.720/197/2016 al Judecătoria Braşov — Secţia civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 27.653/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.376/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.055/280/2016 al Judecătoria Piteşti — Secţia civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. în Dosarul nr. 2.220/866/2016 al Judecătoria Paşcani — Secţia civilă, de Judecătoria Zalău, din oficiu, în Dosarul nr. 2.191/337/2016 al Judecătoria Zalău, de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala Bucureşti în Dosarul nr. 12.043/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.292/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 17.779/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 17.219/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 26.852/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. în Dosarul nr. 32.503/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 20.298/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 27.723/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 13.402/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 6.491/190/2016 al Judecătoria Bistriţa — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 23.840/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 16.957/300/2016 al Judecătoria Sectorului 5 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 15.967/215/2016 al Judecătoria Craiova — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 13.328/280/2016 al Judecătoria Piteşti — Secţia civilă, de Investcapital Malta LTD în Dosarul nr. 17.869/197/2016 al Judecătoria Braşov — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 11.863/271/2016 al Judecătoria Oradea — Secţia civilă, de

Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 13.980/271/2016 al Judecătoria Oradea — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 2.386/235/2016 al Judecătoria Gherla, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 36.323/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 23.765/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 14.428/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 11.241/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 7.831/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 9.020/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. în Dosarul nr. 12.571/236/2016 al Judecătoria Giurgiu — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 28.127/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 12.607/281/2016 al Judecătoria Ploieşti — Secţia civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 18.648/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 16.173/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 Bucureşti — Secţia civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 9.256/200/2016 al Judecătoria Buzău — Secţia civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 5.849/279/2016 al Judecătoria Piatra-Neamţ, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 22.509/245/2016 al Judecătoria Iaşi — Secţia civilă şi de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 11.467/233/2016 al Judecătoria Galaţi — Secţia civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru părţile Costel Florin Botez şi Nela Botez, domnul avocat Dragoş-Vasile Lipan, cu delegaţie de substituie a avocatului Adrian Călin Cuculis depusă la dosarul cauzei, pentru autoarea excepţiei de neconstituţionalitate Societatea Banca Transilvania — S.A., domnul avocat Stan Tîmoveanu, pentru partea Smaranda Maria Rădoi, domnul avocat Florin Dumitru, cu delegaţie depusă la dosarele cauzelor. Lipsesc celelalte părţi. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor şi arată că dosarele menţionate, precum şi alte dosare cu acelaşi obiect au avut primul termen de judecată la data de 13 iulie 2017, când, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, Curtea a dispus conexarea la Dosarul nr. 1.788D/2016, iar, în temeiul dispoziţiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 10 octombrie 2017, în vederea disjungerii cauzelor. De asemenea, magistratul-asistent arată că partea Ghila Viorica a depus o cerere prin care solicită, în temeiul art. 223 din Codul de procedură civilă, judecarea în lipsă a cauzei în care este parte.

6. În temeiul art. 139 alin. (5) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, Curtea disjunge dosarele şi, din oficiu, pune în discuţie problema conexării dosarelor strigate la Dosarul nr. 1.788D/2016. Reprezentantul Ministerului Public şi părţile prezente sunt de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor strigate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea şi funcţionarea Curţii Constituţionale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.794D/2016, nr. 1.796D/2016, nr. 1.811D/2016,

nr. 1.812D/2016, nr. 1.813D/2016, nr. 1.814D/2016, nr. 1.815D/2016, nr. 1.817D/2016, nr. 1.818D/2016, nr. 1.820D/2016, nr. 1.821D/2016, nr. 1.822D/2016, nr. 1.823D/2016, nr. 1.824D/2016, nr. 1.830D/2016, nr. 1.832D/2016, nr. 1.841D/2016, nr. 1.843D/2016, nr. 1.851D/2016, nr. 1.852D/2016, nr. 1.853D/2016, nr. 1.854D/2016, nr. 1.856D/2016, nr. 1.857D/2016, nr. 1.859D/2016, nr. 1.860D/2016, nr. 1.861D/2016, nr. 1.890D/2016, nr. 1.893D/2016, nr. 1.922D/2016, nr. 1.935D/2016, nr. 1.955D/2016, nr. 1.962D/2016, nr. 1.991D/2016, nr. 2.009D/2016, nr. 2.028D/2016, nr. 2.039D/2016, nr. 2.041D/2016, nr. 2.043D/2016, nr. 2.103D/2016, nr. 2.152D/2016, nr. 2.153D/2016, nr. 2.154D/2016, nr. 2.156D/2016, nr. 2.172D/2016, nr. 2.205D/2016, nr. 2.221D/2016, nr. 2.346D/2016, nr. 2.408D/2016, nr. 2.437D/2016, nr. 2.644D/2016, nr. 2.648D/2016, nr. 2.698D/2016, nr. 2.726D/2016, nr. 2.751D/2016, nr. 3.163D/2016, nr. 3.313D/2016, nr. 3.318D/2016, nr. 3.321D/2016, nr. 3.382D/2016, nr. 3.386D/2016, nr. 3.387D/2016, nr. 3.391D/2016, nr. 3.398D/2016, nr. 3.399D/2016, nr. 3.415D/2016, nr. 3.417D/2016, nr. 3.439D/2016, nr. 3.442D/2016, nr. 3.443D/2016, nr. 3.448D/2016, nr. 3.459D/2016, nr. 3.460D/2016, nr. 90D/2017, nr. 396D/2017, nr. 458D/2017, nr. 496D/2017, nr. 533D/2017, nr. 1.440D/2017, nr. 1.597D/2017, nr. 1.650D/2017, nr. 1.704D/2017 la Dosarul nr. 1.788D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorilor aleși prezenți.

9. Având cuvântul, domnul avocat Florin Dumitru solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței în materie, luând în considerare faptul că toate dispozițiile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate.

10. Având cuvântul, domnul avocat Stan Tîrnoveanu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, în care au fost formulate critici de neconstituționalitate similare celor din prezentele cauze, raportat la aceleași temeuri constituționale, precum și Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, paragrafele 19—22, prin care Curtea Constituțională a arătat că nu mai poate fi pusă în discuție constituționalitatea unor prevederi legale care au format deja obiectul controlului de constituționalitate și a căror neconstituționalitate, totală sau parțială, a fost deja constatată de către instanța de contencios constituțional.

11. Având cuvântul, domnul avocat Dragoș-Vasile Lipan arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate și nu se impune un reviriment constituțional.

12. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în raport cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie, și arată că Legea nr. 77/2016 a format obiectul controlului de constituționalitate atât în ansamblu, cât și punctual, pe articole, din perspectiva unor critici similare, sens în care menționează Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016 și Decizia nr. 240 din 6 aprilie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.025/193/2016, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.788D/2016.

14. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.129/195/2016, **Judecătoria Brad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.794D/2016.

15. Prin Încheierea din 9 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.428/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.796D/2016.

16. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.224/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.811D/2016.

17. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.289/337/2016, **Judecătoria Zalău, din oficiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016** și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.812D/2016.

18. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.129/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.813D/2016.

19. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.068/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.814D/2016.

20. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.070/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.815D/2016.

21. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.258/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Kredyt Inkaso Portfolio Investments (Luxemburg) — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.817D/2016.

22. Prin Încheierea din 7 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.774/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.818D/2016.

23. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.295/55/2016, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (2) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A., și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.820D/2016.

24. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.296/55/2016, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (2) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.821D/2016.

25. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.719/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.822D/2016.

26. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.347/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.823D/2016.

27. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.794/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.824D/2016.

28. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.629/227/2016, **Judecătoria Fălticeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Comercială Română — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.830D/2016.

29. Prin Încheierea din 6 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.743/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.832D/2016.

30. Prin Încheierea din 8 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.550/190/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.841D/2016.

31. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.818/180/2016, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A.

și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.843D/2016.

32. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.373/55/2016, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.851D/2016.

33. Prin Încheierea din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.031/55/2016, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.852D/2016.

34. Prin Încheierea din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.111/259/2016, **Judecătoria Mizil a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.853D/2016.

35. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.123/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.854D/2016.

36. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.144/305/2016, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.856D/2016.

37. Prin Încheierea din data de 14 septembrie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 3.885/204/2016, **Judecătoria Câmpina — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.857D/2016.

38. Prin Încheierea din 9 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.084/289/2016/a1, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3—5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.859D/2016.

39. Prin Încheierea din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.565/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.860D/2016.

40. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.045/251/2016, **Judecătoria Luduș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.861D/2016.

41. Prin Încheierea din 24 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.879/288/2016, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea OTP Factoring ZRT prin reprezentant legal OTP Factoring — S.R.L. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.890D/2016.

42. Prin Încheierea din 16 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.485/211/2016, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.893D/2016.

43. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.062/177/2016, **Judecătoria Aleșd a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.922D/2016.

44. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.539/257/2016, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.935D/2016.

45. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.214/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.955D/2016.

46. Prin Încheierea din 11 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.651/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.962D/2016.

47. Prin Încheierea din 28 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.369/202/2016, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Factoring ZRT și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.991D/2016.

48. Prin Încheierea din 19 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.988/305/2016, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Factoring ZRT și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.009D/2016.

49. Prin Încheierea din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.175/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.028D/2016.

50. Prin Încheierea din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 20.246/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.039D/2016.

51. Prin Încheierea din 29 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.408/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.041D/2016.

52. Prin Încheierea din 27 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.286/234/2016, **Judecătoria Gheorgheni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Factoring ZRT și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.043D/2016.

53. Prin Încheierea din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.681/330/2016, **Judecătoria Urziceni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Comercială Română — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.103D/2016.

54. Prin Încheierea din 7 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.621/257/2016, **Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.152D/2016.

55. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.595/321/2016, **Judecătoria Târgu-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. Cluj și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.153D/2016.

56. Prin Încheierea din 13 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.243/193/2016, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.154D/2016.

57. Prin Încheierea din 28 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.720/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.156D/2016.

58. Prin Încheierea din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 27.653/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 5, art. 6, art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și

care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.172D/2016.

59. Prin Încheierea din 10 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 24.376/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.205D/2016.

60. Prin Încheierea din 7 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.055/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea OTP Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.221D/2016.

61. Prin Încheierea nr. 104 din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.220/866/2016, **Judecătoria Pașcani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.346D/2016.

62. Prin Încheierea din 17 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.191/337/2016, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată, din oficiu, de către instanța de judecată și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.408D/2016.

63. Prin Încheierea din 3 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.043/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.437D/2016.

64. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.292/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7, art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.644D/2016.

65. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.779/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.648D/2016.

66. Prin Încheierea din 20 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.219/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.698D/2016.

67. Prin Încheierea din 31 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 26.852/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.726D/2016.

68. Prin Încheierea din 14 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 32.503/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.751D/2016.

69. Prin Încheierea din 27 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 20.298/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.163D/2016.

70. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 27.723/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.313D/2016.

71. Prin Încheierea din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.402/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.318D/2016.

72. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.491/190/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.321D/2016.

73. Prin Încheierea din 6 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 23.840/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.382D/2016.

74. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 16.957/300/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.386D/2016.

75. Prin Încheierea din 14 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 15.967/215/2016, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.387D/2016.

76. Prin Încheierea din 6 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.328/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 3, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.391D/2016.

77. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.869/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Investcapital Malta LTD și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.398D/2016.

78. Prin Sentința civilă nr. 8.680 din 13 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.863/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.399D/2016.

79. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.980/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.415D/2016.

80. Prin Încheierea din 8 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.386/235/2016, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.417D/2016.

81. Prin Încheierea din 12 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 36.323/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.439D/2016.

82. Prin Încheierea din 8 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 23.765/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.442D/2016.

83. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.428/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Comercială Română — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.443D/2016.

84. Prin Încheierea din 16 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.241/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție

ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.448D/2016.

85. Prin Încheierea din 12 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.831/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.459D/2016.

86. Prin Încheierea din 8 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.020/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.460D/2016.

87. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.571/236/2016, **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 3, art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 90D/2017.

88. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 28.127/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, cu excepția sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 396D/2017.

89. Prin Încheierea din 15 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.607/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. 3, art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Comercială Română — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 458D/2017.

90. Prin Încheierea din 16 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 18.648/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Banca Comercială Română — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 496D/2017.

91. Prin Încheierea din 15 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 16.173/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 533D/2017.

92. Prin Încheierea din 28 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.256/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.440D/2017.

93. Prin Încheierea din 10 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.849/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.597D/2017.

94. Prin Încheierea din 20 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 22.509/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Comercială Română — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.650D/2017.

95. Prin Încheierea din 26 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.467/233/2016, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.704D/2017.

96. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se reține, în esență, că legea dării în plată prevede că această lege se coroborează cu dispozițiile mai multor acte normative, însă nu și în ce fel se va face această operațiune de coroborare, în condițiile în care, din punct de vedere material, dispozițiile legii dării în plată tind mai mult spre o modificare, iar uneori, cum ar fi cazul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, spre o înlăturare de la aplicare și schimbare totală a reglementării. De asemenea, nu reglementează situația în care se află imobilul, spre exemplu, în cazul în care este afectat de sarcini. Astfel, există o inadverență între scopul declarat de legiuitor și textul legii dării în plată.

97. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (3)—(5), coroborat cu art. 126 din Constituție, se arată că legiuitorul a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite.

98. Astfel, se arată că dispozițiile criticate contravin principiului neretroactivității, exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime, fiind încălcat principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreed de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească; legea stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă; previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit fără acordul creditorului încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii.

99. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 11 și 20 din Constituție, se arată că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

100. Referitor la pretinsa încălcare a art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la

momentul încheierii contractului de credit, drept pentru care prevederile criticate sunt neconstituționale. În același sens, se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor execuția silită posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind, în același timp, și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

101. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se consideră că prevederile legii în discuție au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ; discriminarea se creează și în cazul creditorilor ipotecari diligenți, în situația în care debitorul are alte bunuri libere de sarcini, se creează o situație preferențială pentru ceilalți creditori în comparație cu creditorii diligenți care și-au constituit o garanție. De asemenea, legea tratează în mod discriminatoriu creditorul, în speță, banca, în comparație cu consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, deși la momentul semnării acestor contracte regimul juridic era complet diferit. Prin urmare, dispozițiile criticate pun creditorul într-o poziție de inferioritate și inegalitate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru dobândirea imobilului. Astfel, consumatorului i se recunoaște dreptul de a se libera de datorie prin simplul transfer al imobilului constituit drept garanție, fără a ține cont de interesul și opțiunea creditorului, ceea ce este, evident, un privilegiu creat de lege pentru împrumutați.

102. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 și art. 24 din Constituție, se arată că prevederile legii criticate dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”; legea limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept pentru care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție. Astfel, se încalcă dreptul la apărare și accesul liber la justiție, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute în lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrădire nejustificată

a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devine ineficace și iluzoriu.

103. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii, formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității unor prevederi ale legii criticate. În acest context, se precizează faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului; prin efectul legii, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

104. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 45 din Constituție, se subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață.

105. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 47 din Constituție, se susține că, față de expunerea de motive, legea apare ca o măsură de protecție/asistență socială, măsură care, potrivit Constituției, nu poate fi dispusă de către statul român, decât pe propria sa cheltuială, iar nu prin afectarea drepturilor patrimoniale și intereselor unor persoane de drept privat.

106. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 53 alin. (2) din Constituție, se apreciază că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe. Astfel, dispozițiile criticate permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitorii aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale, context în care se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriei. De asemenea, legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu pe cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al imprevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și ale debitorului.

107. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Constituție, se arată că legea reglementează aspecte referitoare la proprietate care cad sub incidența acestor dispoziții constituționale, astfel că trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară; din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, și normele derogatorii trebuie să fie adoptate ca lege organică.

108. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 135 din Constituție, se precizează că prevederile criticate aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă

și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

109. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 148 din Constituție, se arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională. De asemenea, se apreciază că se aduce atingere art. 148 alin. (2) din Constituție, ca urmare a nerespectării obligației statului de asigurare a stabilității economice, prevăzută de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În vederea asigurării stabilității prețurilor, autoritățile naționale au obligația de a solicita Băncii Centrale Europene un aviz cu privire la proiectul legii dării în plată, context în care se precizează că singurele mențiuni cu privire la dispozițiile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale sunt în expunerea de motive, iar nu în cuprinsul legii, ceea ce ar putea duce la declanșarea *procedurii de infringement* din partea Comisiei Europene, ca urmare a faptului că anumite aspecte reglementate de directive nu se regăsesc în legea criticată.

110. În acest context, în considerentele avute în vedere în motivarea excepției de neconstituționalitate, se menționează Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Constituționale, prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problemă, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente.

111. Pentru toate argumentele expuse, autorii excepției susțin neconstituționalitatea dispozițiilor criticate și, în consecință, admiterea excepției de neconstituționalitate formulate.

112. **Judecătoria Botoșani — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.788D/2016, opinează în sensul că nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

113. **Judecătoria Brad**, în Dosarul nr. 1.794D/2016, nu își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

114. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.796D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată prin raportare la dispozițiile art. 53 cu referire la art. 44 din Constituție.

115. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul nr. 1.811D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

116. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul nr. 1.813D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

117. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul nr. 1.814D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

118. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul nr. 1.815D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

119. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.817D/2016, opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate.

120. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.818D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ceea ce privește art. 11 din Legea nr. 77/2016, în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție.

121. **Judecătoria Arad — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.820D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale.

122. **Judecătoria Arad — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.821D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale.

123. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.822D/2016, arată că, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat cu privire la pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, sens în care menționează Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001. De asemenea, precizează că, potrivit prevederilor art. 112 din Legea nr. 71/2011, dispozițiile art. 1.492 alin. (2) și ale art. 1.493 din Codul civil, dispoziții de drept comun privind darea în plată, se aplică și în cazul în care obligația s-a născut înainte de data intrării în vigoare a acestuia, dacă darea în plată are loc ulterior acestei date.

124. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.823D/2016, arată că, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat cu privire la pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii; se face trimitere la dispozițiile Codului civil referitoare la darea în plată, care se aplică și în cazul în care obligația s-a născut înainte de data intrării în vigoare a acestuia, dacă darea în plată are loc ulterior acestei date.

125. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.824D/2016, arată că, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat cu privire la pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii; se face trimitere la dispozițiile Codului civil referitoare la darea în plată, care se aplică și în cazul în care obligația s-a născut înainte de data intrării în vigoare a acestuia, dacă darea în plată are loc ulterior acestei date.

126. **Judecătoria Fălticeni**, în Dosarul nr. 1.830D/2016, opinează că scopul Legii nr. 77/2016 este unul de protecție a debitorilor aflați în imposibilitate de plată, însă criteriile folosite de lege pentru diferențierea între aceștia sunt de natură să aducă atingere principiului egalității în drepturi.

127. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.832D/2016, opinează în sensul că dispozițiile Legii nr. 77/2016 sunt constituționale.

128. **Judecătoria Bistrița — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.841D/2016, opinează în sensul că, în ceea ce privește dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3) și art. 7 din Legea nr. 77/2016, acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției; în ceea ce privește dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016, acestea sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție.

129. **Judecătoria Bacău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.843D/2016, opinează în sensul că „în aparență, Legea nr. 77/2016 încalcă principiul constituțional”.

130. **Judecătoria Arad — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.851D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile criticate sunt constituționale.

131. **Judecătoria Arad — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.852D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile criticate sunt constituționale.

132. **Judecătoria Mizil**, în Dosarul nr. 1.853D/2016, opinează în sensul că nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

133. **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 1.854D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale, cu excepția art. 11 din Legea nr. 77/2016, care încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție.

134. **Judecătoria Sfântu Gheorghe**, în Dosarul nr. 1.856D/2016, opinează în sensul caracterului întemeiat, în parte, al excepției de neconstituționalitate.

135. **Judecătoria Câmpina — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.857D/2016, opinează în sensul că nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

136. **Judecătoria Reghin**, în Dosarul nr. 1.859D/2016, opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate, raportat la argumentele părților.

137. **Judecătoria Zalău**, în Dosarul nr. 1.860D/2016, opinează în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate.

138. **Judecătoria Luduș**, în Dosarul nr. 1.861D/2016, nu își exprimă opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

139. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea**, în Dosarul nr. 1.890D/2016, nu își exprimă opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

140. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.893D/2016, opinează în sensul că prevederile criticate încalcă principiul neretroactivității legii civile, în condițiile în care își extind aplicabilitatea asupra contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016.

141. **Judecătoria Aleșd**, în Dosarul nr. 1.922D/2016, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

142. **Judecătoria Mediaș**, în Dosarul nr. 1.935D/2016, opinează în sensul că prevederile art. 11 din Legea nr. 77/2016 încalcă principiul neretroactivității legii civile; de asemenea, se apreciază că „se poate considera că Legea nr. 77/2016 încalcă art. 44 alin. (1) și art. 53 din Constituție; în ceea ce privește celelalte aspecte precizate în motivarea excepției, se arată că „instanța va omite să se pronunțe pentru a nu se antepunța, având în vedere că acestea privesc mai degrabă concordanța dintre legislația internă și normele de drept internațional, abordare pe care instanța o va putea face în cazul soluționării pe fond a cauzei”.

143. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.955D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

144. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 1.962D/2016, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

145. **Judecătoria Călărași**, în Dosarul nr. 1.991D/2016, opinează în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate.

146. **Judecătoria Sfântu Gheorghe**, în Dosarul nr. 2.009D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

147. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 2.028D/2016, opinează că nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

148. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.039D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt constituționale.

149. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.041D/2016, opinează în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate.

150. **Judecătoria Gheorgheni**, în Dosarul nr. 2.043D/2016, opinează în sensul că prevederile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale prin raportare la art. 15 alin. (2) și art. 44 din Constituție; excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

151. **Judecătoria Urziceni**, în Dosarul nr. 2.103D/2016, opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate.

152. **Judecătoria Mediaș**, în Dosarul nr. 2.152D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție.

153. **Judecătoria Târgu-Neamț**, în Dosarul nr. 2.153D/2016, nu își exprimă opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

154. **Judecătoria Botoșani — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.154D/2016, opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate.

155. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.156D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

156. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.172D/2016, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

157. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.205D/2016, opinează că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată.

158. **Judecătoria Pitești — Secția civilă** în Dosarul nr. 2.221D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

159. **Judecătoria Pașcani — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.346D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

160. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.437D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

161. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.644D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

162. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.648D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

163. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.698D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt neconstituționale.

164. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.726D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată.

165. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.751D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată.

166. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.163D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt neconstituționale.

167. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.313D/2016, opinează în sensul că dispozițiile criticate sunt neconstituționale.

168. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.318D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

169. **Judecătoria Bistrița — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.321D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

170. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.382D/2016, opinează în sensul că „cel puțin în parte excepția de neconstituționalitate este întemeiată”.

171. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.386D/2016, opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în parte.

172. **Judecătoria Craiova — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.387D/2016, opinează că dispozițiile Legii nr. 77/2016 sunt constituționale.

173. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.391D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

174. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.398D/2016, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

175. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.399D/2016, opinează în sensul că prevederile art. 1, art. 3 și art. 5 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 nu cuprind dispoziții neconstituționale; art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale în măsura în care, „în considerarea prevederilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, art. 1271 din Codul civil, art. 970 alin. (2) din Codul civil din 1864 se urmărește restabilirea echilibrului contractual”.

176. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.415D/2016, nu se pronunță asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

177. **Judecătoria Gherla**, în Dosarul nr. 3.417D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

178. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.439D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate apare ca fiind întemeiată.

179. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.442D/2016, opinează în sensul că dispozițiile Legii nr. 77/2016 sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție.

180. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.443D/2016, opinează în sensul caracterului întemeiat al excepției de neconstituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție.

181. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.448D/2016, nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, însă arată că se impune analiza constituționalității dispozițiilor criticate și prin prisma rațiunilor care au stat la baza edictării actului normativ criticat.

182. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 3.459D/2016, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

183. **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 3.460D/2016, opinează în sensul că Legea nr. 77/2016 respectă prevederile Constituției.

184. **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă**, în Dosarul nr. 90D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate, considerând că ar fi o antepronunțare.

185. **Judecătoria Sectorului 3 — Secția civilă**, în Dosarul nr. 396D/2017, opinează că prevederile Legii nr. 77/2016, cu

excepția sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, sunt constituționale.

186. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 458D/2017, opinează în sensul că textele criticate sunt contrare dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

187. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 496D/2017, opinează în sensul că există o „aparență de neconstituționalitate cel puțin în privința art. 11 din Legea nr. 77/2016 și de încălcare a principiului neretroactivității”.

188. **Judecătoria Sectorului 4 — Secția civilă**, în Dosarul nr. 533D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

189. **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.440D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

190. **Judecătoria Piatra-Neamț**, în Dosarul nr. 1.597D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

191. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.650D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

192. **Judecătoria Galați — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.704D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

193. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

194. **Guvernul**, față de jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază astfel: cu privire la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (3) și alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale; prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii; excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și a prevederilor art. 11 teza a doua este inadmisibilă; excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, este neîntemeiată.

195. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

196. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 să soluționeze prezenta excepție.

197. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, iar în funcție de data încheierii de sesizare și în raport cu data publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”.

198. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) privind statul de drept, separația puterilor în stat și componenta referitoare la principiul securității juridice, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 47 referitor la nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) cu privire la categoriile de legi — legi organice, art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești, art. 135 privind economia și art. 148 cu privire la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt menționate prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014.

199. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 77/2016 are, în esență, ca obiect de reglementare instituirea unor mecanisme și proceduri legale în virtutea cărora debitorii care se află în imposibilitate de a achita împrumutul acordat în baza unui contract de credit să poată proceda la predarea imobilului ipotecat către creditor în vederea stingerii obligațiilor asumate prin contractul de credit.

200. Astfel cum reiese din expunerea de motive, în contextul în care debitorii (persoane fizice) din contractele de credit nu dispun de mijloacele necesare achitării creditului către instituția de credit, către instituția financiară nebanară sau către cesionarul creanței, poate apărea situația în care, deși imobilul aflat în proprietatea debitorului a fost valorificat în urma executării silită, să rămână o diferență de plată din partea debitorului, context în care situația este inechitabilă, deoarece instituția de credit sau, după caz, instituția financiară nebanară a acordat, în principiu, un credit în condițiile în care valoarea imobilului a fost stabilită chiar de către evaluatori agreeți de creditor. Or, într-o atare situație, se pune problema protejării debitorilor contractelor de credit de abuzurile cesionarilor de creanțe și, în egală măsură, să fie partajate, într-un mod echitabil, riscurile devalorizării bunului între creditor și debitor.

201. Prevederile art. 1 din Legea nr. 77/2016 circumscriu sfera de aplicabilitate a acestei legi — raporturile juridice și persoanele ce cad sub incidența acesteia, respectiv se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor, precum și celor în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori. Consumatori sunt persoanele definite de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, și Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2012. Aceste dispoziții se completează cu prevederile art. 10 din Legea nr. 77/2016, potrivit cărora „*va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare. De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiursorul care a garantat obligația debitorului principal*”. Totodată, Curtea observă că, prin Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii*, a constatat că art. 1 din Legea nr. 77/2016 nu contravine niciunui text constituțional invocat, acesta stabilind doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv a raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Mai mult, acest text nici măcar nu stabilește obiectul legii, obiect care se conturează începând cu art. 3 din lege.

202. Dispozițiile art. 2 statuează că prevederile Legii nr. 77/2016 se coroborează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu celelalte dispoziții legale în vigoare. Or aceste prevederi respectă tocmai dispozițiile Legii nr. 24/2000, care statuează că „*actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care, proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune* [art. 13 lit. a)]. În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține, iar trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul său conținut ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare [art. 50 alin. (1) și (3)]. O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie. Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie. Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri (art. 15).

203. Față de acestea, Curtea nu poate reține neconstituționalitatea acestor prevederi astfel cum se susține în critica de neconstituționalitate, motivat de aspectul că „Legea dării în plată prevede faptul că această lege se coroborează cu dispozițiile mai multor acte normative, însă nu prevede în ce fel se va face această operațiune de coroborare, în condițiile în care, din punct de vedere material, dispozițiile legii dării în plată tind mai mult spre o modificare, iar uneori, cum ar fi cazul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, spre o înlăturare de la aplicare și schimbare totală a reglementării”.

204. În continuare, din economia Legii nr. 77/2016, Curtea observă că dispozițiile acesteia trebuie interpretate în mod necesar prin coroborarea tuturor prevederilor acestei legi, mai

cu seamă în ceea ce privește art. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11, prevederi care nu pot fi dissociate și interpretate în mod separat.

205. Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 77/2016 prevăd că, prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă, în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) din lege, părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.

206. Față de aceste prevederi, se impune precizarea că, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, având în vedere că majoritatea contractelor de împrumut vizate de legea criticată au fost încheiate în perioada 2007—2009, acestor contracte le este aplicabil cadrul legal de la acea dată. Astfel, dreptul comun îl constituia Codul civil în vigoare la acea dată, iar reglementări suplimentare, specifice domeniului bancar, se regăseau în Legea nr. 190/1999. Curtea, în jurisprudența sa, a observat însă că Legea nr. 77/2016 se aplică și contractelor care au fost încheiate în baza altor prevederi legale decât cele ale Legii nr. 190/1999. Cu alte cuvinte, și unele credite care nu au fost contractate în scopul achiziționării unor imobile au fost garantate prin instituirea unor ipoteci asupra unor bunuri imobile. Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970 (a se vedea Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 695 din 24 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 15 martie 2017).

207. Din conținutul reglementării Legii nr. 77/2016, se deduce că art. 3 este indisolubil legat, în primul rând, de art. 11 din această lege. În timp ce art. 3 se referă la o derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, art. 11 statuează că „*prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată*”.

208. Ca atare, evaluând segmentele temporale la care face referire Legea nr. 77/2016, Curtea observă că aceasta dispune aplicabilitatea sa astfel: un moment înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016 — care la rândul său cuprinde două situații, respectiv contractele încheiate sub imperiul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare și al Codului civil din 1864 și cele încheiate începând cu 1 noiembrie 2011 sub imperiul Legii nr. 287/2009 privind Codul civil; un moment după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

209. Față de această situație legislativă și având în vedere faptul că toate contractele de împrumut vizate de dispozițiile Legii nr. 77/2016, supuse controlului de constituționalitate, analizate și concretizate prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, erau încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, Curtea a distins între teza întâi și teza a doua ale art. 3, prin coroborare cu art. 11 (a se vedea paragraful 104 din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016).

210. Dispozițiile art. 4 prevăd condițiile cumulative ce trebuie îndeplinite pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată, respectiv: a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială; b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională

* Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 29 ianuarie 2018.

a României în ziua încheierii contractului de credit; c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință; d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi. În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.

211. Dispozițiile art. 5 prevăd procedura de urmat în cazul subiecților de drept prevăzuți de această lege. Astfel, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4. Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi. Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia, îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Cu cel puțin 3 zile libere înainte de prima zi de convocare la notarul public, părțile transmit acestuia informațiile și înscrisurile necesare încheierii actului de dare în plată. Toate costurile notariale și, după caz, ale executorului judecătoresc sau ale avocatului se suportă de către debitor.

212. Dispozițiile art. 6 prevăd că de la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari. În situația admiterii definitive a contestației prevăzute la art. 7, creditorul poate demara sau, după caz, relua orice procedură judiciară sau extrajudiciară atât împotriva debitorului, cât și împotriva altor garanții personali sau ipotecari. Demersurile prevăzute la art. 5 și art. 7—9 pot fi întreprinse și de codebitori, precum și de garanții personali sau ipotecari ai consumatorului principal, cu acordul acestuia sau al succesorilor săi. Acțiunea în regres împotriva debitorului principal va putea fi formulată numai după stingerea integrală a datoriei izvorând din contractul de credit, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi. Ca atare, cu privire la art. 5 și 6 din lege, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Curtea observă că art. 3 teza a doua din lege a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului imprevizunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate (a se vedea Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, paragraful 99).

213. Dispozițiile art. 7 prevăd că, în termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege. Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul. Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea

interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate. Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi repuse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege. În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.

214. Dispozițiile art. 8 prevăd că, în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul. Până la soluționarea definitivă a cererii prevăzute la alin. (1) se menține suspendarea oricărei plăți către creditor, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. Acțiunea prevăzută de prezentul articol este scutită de plata taxei judiciare de timbru. Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriei izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.

215. În acest context, Curtea reține că dispozițiile legale, menționate mai sus, au format obiectul controlului de constituționalitate în coroborare cu art. 11 din Legea nr. 77/2016, sens în care în cuprinsul acestei decizii vor fi redate aspecte din considerentele reținute de instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa cu privire la Legea nr. 77/2016.

216. Dispozițiile art. 9 prevăd că hotărârea pronunțată potrivit prevederilor art. 8 poate fi atacată cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare. Ca atare, Curtea constată că acest din urmă text legal reglementează faptul că hotărârea prin care se admite sau se respinge cererea de constatare a stingerii obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și de transmitere a dreptului de proprietate către creditor este supusă apelului în termen de 7 zile de la comunicare. Or în temeiul art. 21 alin. (3) și art. 129 din Constituție, legiuitorul este cel competent să stabilească atât căile de atac, cât și termenele în care acestea se exercită (a se vedea Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, paragraful 117).

217. Dispozițiile art. 10 prevăd că la momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare. De aceste dispoziții beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal. Curtea constată că acest text de lege reglementează momentul de la care darea în plată își produce efectele, respectiv de la data încheierii contractului translativ de proprietate sau de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, fiind un aspect de procedură, și nu unul de drept substanțial (a se vedea și Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, paragraful 118).

218. De altfel, astfel cum s-a arătat la examinarea art. 1, aceste dispoziții completează sfera subiecților cărora li se aplică Legea nr. 77/2016. Astfel, în virtutea prevederilor Legii

nr. 77/2016, darea în plată stinge datoria în egală măsură pentru toți subiecții de drept care sunt vizați, respectiv consumator, codebitor, coplătitor sau fideiursorul care a garantat obligația debitorului principal.

219. Dispozițiile art. 11 prevăd că, în vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit (*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*), legea se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată. Aceste dispoziții, astfel cum s-a menționat mai sus, trebuie coroborate cu întreg ansamblul legii.

220. Curtea constată că atât Legea nr. 77/2016, în ansamblul său, cât și prevederi punctuale din acest act normativ, în raport cu prevederi constituționale și critici de neconstituționalitate similare, au mai format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care este Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016. Ulterior, în raport cu considerentele, dispozitivul și data publicării în Monitorul Oficial a acestei decizii, Curtea și-a conturat o jurisprudență pe care a dezvoltat-o în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, Decizia nr. 238 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, Decizia nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, Decizia nr. 359 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 1 noiembrie 2017, Decizia nr. 367 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 17 iulie 2017, Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017¹, Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017², Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017³, Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2017⁴, Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017⁵, Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017⁶, nepublicate la data pronunțării prezentei decizii.

221. Față de jurisprudența sa în materie, Curtea constată că, în prezenta cauză, în ceea ce privește o parte dintre dispozițiile legale criticate cuprinse în Legea nr. 77/2016, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

222. Astfel, referitor la situația de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești a quo care au sesizat instanța de contencios constituțional, Curtea reține că, în prezentele cauze, contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011.

223. Faptul că aceste contracte de credit, ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanței judecătorești a quo care au sesizat Curtea în aceste dosare, au fost încheiate înaintea de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant în examinarea admisibilității excepției având ca obiect dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a

acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi **respinsă ca inadmisibilă**, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016 și, implicit, a noului Cod civil.

224. În ceea ce privește prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016 („*prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”), având în vedere că același contract de credit a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, adică 1 octombrie 2011, prevederile de lege criticate nu pot fi aplicate contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a noului Cod civil, așa încât Curtea va respinge **ca inadmisibilă** excepția de neconstituționalitate a art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

225. De asemenea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 120, Curtea a constatat că prevederile art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei impreviziunii la contractele în derulare. Astfel, din punct de vedere procedural, instanța judecătorească, în condițiile formulării contestației de către creditor sau a acțiunii în constatare de către debitor, va verifica îndeplinirea condiției notificării creditorului conform celor prevăzute de Legea nr. 77/2016, precum și îndeplinirea criteriilor prevăzute de art. 4 din lege, aplicând în mod obligatoriu teoria impreviziunii în cadrul art. 7 din lege, respectiv art. 8 ori în cadrul art. 9 din aceeași lege. Curtea a precizat, astfel, că instanța judecătorească care, în condițiile legii, este independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea impreviziunii până la limita superioară impusă de Legea nr. 77/2016 (predarea imobilului și ștergerea datoriilor principale și accesorii).

226. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 116, Curtea a constatat că instituția impreviziunii, aplicabilă *ope legis* pentru toate contractele încheiate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu poate fi recunoscută, fiind în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. În aceste condiții, prevederile legale criticate nu sunt clare, permițând interpretări contradictorii cu privire la posibilitatea instanței judecătorești de a verifica îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii. Or posibilitatea părților din contractele respective de a prezenta situația de fapt dintr-un dosar în fața unei instanțe judecătorești este absolut necesară, având în vedere că judecătorul trebuie să verifice această situație, astfel încât instituția dării în plată să nu fie un instrument discreționar pus la dispoziția doar a unei părți și, astfel, să dezechilibreze raportul contractual. Numai în acest fel se poate asigura, în aceste cazuri, respectarea principiului egalității armelor în cadrul procesului civil.

227. La paragraful 122 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din*

¹ Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 29 ianuarie 2018.

² Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2018.

³ Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2018.

⁴ Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 28 noiembrie 2017.

⁵ Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 21 decembrie 2017.

⁶ Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2018.

devalorizarea bunurilor imobile” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. Astfel, analizând problema constituționalității acestei sintagme din cuprinsul art. 11 al Legii nr. 77/2016, Curtea a constatat că obiectul contractelor de credit îl reprezintă sume de bani, și nu bunuri imobile. În condițiile în care art. 11 teza întâi prevede ca un criteriu de sine stătător, criteriul devalorizării bunurilor imobile ce fac obiectul garanției aduse de debitor, se ajunge la o încălcare a dreptului de proprietate privată asupra sumelor de bani ale împrumutătorului (instituției de credit), drept prevăzut de art. 44 din Constituție. Curtea a constatat că un astfel de criteriu, care a fost prevăzut alternativ cu cel al riscurilor ce izvorăsc din contractul de credit și deci folosit de sine stătător, este incompatibil cu aplicarea împrevizunii de către instanța judecătorească, astfel cum a fost configurată sub regimul Codului civil din 1864. Faptul că garanția adusă se devalorizează nu are legătură cu executarea contractului de credit. Acest criteriu ar putea, în schimb, să fie folosit în coroborare cu principiul echității ca parte a teoriei împrevizunii, astfel cum a fost configurată sub regimul Codului civil din 1864. Ca atare, instanța judecătorească urmează să evalueze dezechilibrul prestațiilor rezultate din contractul de credit și prin recurgerea la acest criteriu atunci când contractul de credit a fost convenit în vederea achiziționării unui imobil.

228. Totodată, în dinamica jurisprudențială în materie, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, decizie interpretativă, nu a constatat neconstituționalitatea pură și simplă a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 și a art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, ci a stabilit, în calitatea sa de garant al supremației Constituției (art. 142 din Legea fundamentală), condițiile în care dispozițiile legale antereferte se subsumează exigențelor Constituției. Or în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normei juridice care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, Curtea a reținut că, în analiza acestora, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea Decizia nr. 1.470 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Decizia nr. 146 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, sau Decizia nr. 843 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2016, paragraful 25). Atunci când critica de neconstituționalitate a unei norme juridice privește un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate [a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragraful 48].

229. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Ca atare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, mai sus menționată, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, așadar ulterior datei încheierilor de sesizare, aceasta producând efecte pentru instanța de contencios constituțional de la data pronunțării, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și

alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite urmează a fi **respinsă ca devenită inadmisibilă**.

230. În ceea ce privește celelalte aspecte relevate în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale similare, iar Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său. În acest sens pot fi enumerate, spre exemplu, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, Decizia nr. 238 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, Decizia nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, Decizia nr. 359 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 1 noiembrie 2017, Decizia nr. 367 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 17 iulie 2017, Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017¹, Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017², Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017³, nepublicate la data pronunțării prezentei decizii.

231. Față de această împrejurare, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său, urmează a fi respinsă **ca neîntemeiată**.

232. Astfel, cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49, a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din lege are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. O primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând ele însele să constate stingerea datoriei izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent dacă bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu,

¹ Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 29 ianuarie 2018.

² Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 21 decembrie 2017.

³ Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 22 ianuarie 2018.

prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

233. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și este sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, **pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă** (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, Decizia nr. 254 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 31 august 2016, paragraful 22, sau Decizia nr. 101 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 26 aprilie 2017, paragraful 16). De altfel, în cauza anterferită, cererea de chemare în judecată, având ca obiect constatarea stingerii datoriilor rezultate din contractul de credit, întemeiată pe art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, **a fost formulată în mod direct de către debitor, fără a urma procedura obligatorie a notificării.**

234. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

235. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce a format obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, în acea cauză, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

236. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar

accepta, pe de o parte, ruinarea debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, temeiul acestei îmbogățiri nemaiputându-l constitui contractul de credit anterior încheiat, ci situația imprevizibilă intervenită pe parcursul derulării contractului, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor, a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca executarea bunului principal și a accesoriilor să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea/executarea silită a debitorului încetează.

237. Astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 14 februarie 2017, paragraful 25, instanța judecătorească, fiind independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea instituției impreviziunii în temeiul Legii nr. 77/2016, în configurarea determinată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv în temeiul prevederilor art. 969 și art. 970 din Cod civil din 1864, chiar și în cauzele în care este începută executarea silită, indiferent de stadiul executării silită a bunului ipotecat, respectiv în spețele unde este pusă în discuție o asemenea chestiune, cu consecința stingerii datoriilor rezultate din contractele de credit.

238. Curtea a mai reținut că revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit. Totodată, Curtea a reiterat faptul că este rolul instanțelor de judecată să interpreteze normele legale și să facă aplicarea acestora în funcție de conținutul normativ, respectiv dacă sunt norme de drept substanțial sau de drept procesual și dacă sunt de imediată aplicare, precum și cu privire la prioritatea acestora, în funcție de caracterul de normă specială sau de drept comun (a se vedea Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, paragrafele 40 și 42).

239. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat, prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

240. Totodată, prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, **prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4)** din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexasă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotekar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt

îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă pe perioada suspendării plăților celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

241. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

242. De asemenea, Curtea a constatat că o asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată.

243. Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicit admise, rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp, cât și din perspectiva titularilor lor.

244. În acest context, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 38—42, instanța de contencios constituțional a analizat dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele individuale. Astfel s-a reținut că, în mod

abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat. De asemenea, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului — de credit, în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât prin natura sa juridică de măsură vremelnică/provizorie, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul, în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silite, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist-consumator în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract, până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză, care tranșează problema litigioasă dintre părți.

245. În continuare, Curtea a reținut că măsura criticată configurează un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare, în sensul că pune în balanță, pe de o parte, protecția imediată și nemijlocită a consumatorilor, așadar, a unei largi sfere de persoane care, deși situate într-un raport de egalitate juridică, formală cu profesioniștii, totuși, sub aspectul puterii lor economice, apreciate în mod individual, se află într-o evidentă relație de inferioritate, și, pe de altă parte, interesul profesioniștilor de a-și vedea executate sumele de bani rezultate din contractele de credit. Intervenind în acest domeniu sensibil, legiuitorul, în marja sa de apreciere, derivată din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, a reglementat această măsură într-un domeniu limitat (contract de credit) și în condiții restrictive (condiții de admisibilitate în marja impreviziunii), protejând, cu efect imediat și provizoriu, persoanele expuse acestui risc major intervenit în executarea contractului, risc calificat de Curtea Constituțională ca fiind unul supraadăugat. Ar fi fost contrastant cu însăși noțiunea de impreviziune ca, pe perioada în care notificarea de dare în plată este depusă, debitorul de bună-credință al obligației să fie ținut să plătească în continuare sume nominale de bani care, sub aspectul cuantumului lor, aduc în discuție impreviziunea, întrucât Curtea, în analiza sa, pleacă de la premisa axiomatică a art. 57 din Constituție. În aceste condiții nu este de admis ca o realitate juridică, formală, rezultată din contractul de credit, să prevaleze

asupra regulilor de echitate și bună-credință care guvernează materia contractelor civile.

246. De asemenea, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

247. În consecință, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private (pentru cele de mai sus expuse, a se vedea Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 38—42).

248. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.

249. Referitor la critica de neconstituționalitate, prin prisma principiului egalității, Curtea reține că, în ceea ce privește încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. De asemenea, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Ca atare, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 112, Curtea a constatat că acele categorii de creditori menționate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt în situații diferite. Instituțiile financiare, în calitate de creditori care și-au garantat creanțele cu ipotece asupra unor imobile, se află, totuși, pe o poziție diferită față de cea a creditorilor chirografari, având în vedere natura diferită a creanțelor lor (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2003).

250. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Curții din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea

nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și a liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, paragraful 16, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

251. În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate a art. 47 alin. (1) din Constituție, Curtea, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, a arătat că exigențele și garanțiile rezultate din drepturile și libertățile fundamentale reglementate prin Constituție sunt aplicabile și în privința persoanelor juridice, în măsura în care conținutul lor normativ este compatibil cu natura, specificul și particularitățile care caracterizează regimul juridic al persoanei juridice. În aplicarea acestui principiu, prin Decizia nr. 15 din 17 ianuarie 2017, Curtea a reținut că nu există compatibilitate între, pe de o parte, conținutul normativ al dreptului la un nivel de trai decent și, pe de altă parte, natura, specificul și particularitățile activității desfășurate de *profesioniști*, respectiv instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor la care face trimitere art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Prin urmare, autorii excepției de neconstituționalitate nu se pot prevala, în criticile aduse Legii nr. 77/2016, de dispozițiile art. 47 alin. (1) din Constituție.

252. Față de jurisprudența sa în materie, Curtea reiterează lipsa incidenței dispozițiilor art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că prevederile ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate sunt criticate și din perspectiva altor standarde constituționale decât cele prin raportare la care Curtea a reținut neconstituționalitatea unor prevederi prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, dar care au fost avute în vedere de instanța constituțională în jurisprudența sa.

253. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecării, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauză.

254. În fine, cu privire la criticile de neconstituționalitate care privesc legea în ansamblul său, Curtea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragraful 108, a statuat că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagma ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat

că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă, ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin

ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015), care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind legea, în ansamblul său (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, precitată).

255. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 9.025/193/2016 al Judecătorei Botoșani — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.129/195/2016 al Judecătorei Brad, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.428/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.224/337/2016 al Judecătorei Zalău, de Judecătoria Zalău, din oficiu, în Dosarul nr. 2.289/337/2016, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.129/337/2016 al Judecătorei Zalău, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.068/337/2016 al Judecătorei Zalău, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.070/337/2016 al Judecătorei Zalău, de Societatea Kredyt Inkaso Portfolio Investments (Luxemburg) — S.A. în Dosarul nr. 7.258/271/2016 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 7.774/271/2016 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 9.295/55/2016 al Judecătorei Arad — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 9.296/55/2016 al Judecătorei Arad — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 11.719/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 12.347/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.794/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 1.629/227/2016 al Judecătorei Fălticeni, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 15.743/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 5.550/190/2016 al Judecătorei Bistrița — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 10.818/180/2016 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 8.373/55/2016 al Judecătorei Arad — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 9.031/55/2016 al Judecătorei Arad — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 1.111/259/2016 al Judecătorei Mizil, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 14.123/325/2016 al Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 3.144/305/2016 al Judecătorei Sfântu Gheorghe, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 3.885/204/2016 al Judecătorei Câmpina — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.084/289/2016/a1 al Judecătorei Reghin, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.565/337/2016 al Judecătorei Zalău, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.045/251/2016 al Judecătorei Luduș, de Societatea OTP Faktoring ZRT prin reprezentant legal OTP Faktoring — S.R.L. în Dosarul nr. 7.879/288/2016 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.485/211/2016 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 1.062/177/2016 al Judecătorei Aleșd, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 1.539/257/2016 al Judecătorei Mediaș, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.214/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 7.651/1.748/2016 al Judecătorei Cornetu, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 4.369/202/2016 al Judecătorei Călărași, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 2.988/305/2016 al Judecătorei Sfântu Gheorghe, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 7.175/1.748/2016 al Judecătorei Cornetu, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 20.246/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.408/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 1.286/234/2016 al Judecătorei Gheorgheni, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 1.681/330/2016 al Judecătorei Urziceni, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.621/257/2016 al Judecătorei Mediaș, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 1.595/321/2016 al Judecătorei Târgu-Neamț, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 8.243/193/2016 al Judecătorei Botoșani — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 11.720/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 27.653/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.376/299/2016 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. în Dosarul nr. 10.055/280/2016 al Judecătorei Pitești —

Secția civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. în Dosarul nr. 2.220/866/2016 al Judecătoria Pașcani — Secția civilă, de Judecătoria Zalău, din oficiu, în Dosarul nr. 2.191/337/2016 al Judecătoria Zalău, de ING Bank N.V. Amsterdam — Sucursala București în Dosarul nr. 12.043/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.292/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 17.779/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 17.219/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 26.852/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă, de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. în Dosarul nr. 32.503/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 20.298/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 27.723/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 13.402/302/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 6.491/190/2016 al Judecătoria Bistrița — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 23.840/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 16.957/300/2016 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 15.967/215/2016 al Judecătoria Craiova — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 13.328/280/2016 al Judecătoria Pitești — Secția civilă, de Investcapital Malta LTD în Dosarul nr. 17.869/197/2016 al Judecătoria Brașov — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 11.863/271/2016 al Judecătoria Oradea — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 13.980/271/2016 al Judecătoria Oradea — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 2.386/235/2016 al Judecătoria Gherla, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 36.323/299/2016 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 23.765/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 14.428/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 11.241/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 7.831/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 9.020/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu, de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. în Dosarul nr. 12.571/236/2016 al Judecătoria Giurgiu — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 28.127/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 12.607/281/2016 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 18.648/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 16.173/4/2016 al Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 9.256/200/2016 al Judecătoria Buzău — Secția civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 5.849/279/2016 al Judecătoria Piatra-Neamț, de Societatea Banca Comercială Română — S.A. în Dosarul nr. 22.509/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă și de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 11.467/233/2016 al Judecătoria Galați — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de aceleași părți, în aceleași dosare, ale aceluiași instanțe de judecată.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți, în aceleași dosare, ale aceluiași instanțe de judecată, și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3), și ale art. 11 teza întâi raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Aleșd, Judecătoria Arad — Secția civilă, Judecătoria Bacău — Secția civilă, Judecătoria Bistrița — Secția civilă, Judecătoria Botoșani — Secția civilă, Judecătoria Brad, Judecătoria Brașov — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă, Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoria Buzău — Secția civilă, Judecătoria Călărași, Judecătoria Câmpina — Secția civilă, Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătoria Constanța — Secția civilă, Judecătoria Cornetu, Judecătoria Craiova — Secția civilă, Judecătoria Fălticeni, Judecătoria Galați — Secția civilă, Judecătoria Gheorgheni, Judecătoria Gherla, Judecătoria Giurgiu — Secția civilă, Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Luduș, Judecătoria Mediaș, Judecătoria Mizil, Judecătoria Oradea — Secția civilă, Judecătoria Piatra-Neamț, Judecătoria Pașcani — Secția civilă, Judecătoria Pitești — Secția civilă, Judecătoria Ploiești — Secția civilă, Judecătoria Râmnicu Vâlcea, Judecătoria Reghin, Judecătoria Sfântu Gheorghe, Judecătoria Târgu-Neamț, Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, Judecătoria Urziceni, Judecătoria Zalău și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, precum și a modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile:

— art. 106 alin. (1) și art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

— Avizului conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 71.676/749.453 din 15.06.2018, în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, prevăzută în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularului 670 „Decizie privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”, precum și anexele nr. 2a „Situatie privind stabilirea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate”, nr. 2b „Situatie privind stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din investiții și/sau din alte surse” și nr. 2c „Situatie privind stabilirea contribuției de asigurări sociale”, prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

(2) Formularul de la alin. (1) se utilizează pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice, pentru anul fiscal 2017.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor de la art. 2 sunt stabilite în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în anul fiscal de referință, iar referirile la Codul de procedură fiscală reprezintă trimiteri la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile subordonate vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Ionuț Mișa

București, 18 iunie 2018.
Nr. 1.494.

ANEXA Nr. 1

Procedura privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice

CAPITOLUL I Dispoziții generale

1. (1) Prezenta procedură se aplică persoanelor fizice care aveau obligația declarării venitului în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale, precum și a contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, respectiv acelor persoane cărora le-a fost stabilit din oficiu impozitul pe venitul net anual impozabil, pentru anii 2016 și 2017.

(2) Stabilirea din oficiu a contribuțiilor sociale obligatorii se realizează potrivit regulilor de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru anul fiscal de impunere.

2. Organul fiscal central competent este organul fiscal în a cărui rază teritorială persoana fizică are domiciliul fiscal, potrivit art. 31 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

3. Stabilirea din oficiu a contribuțiilor sociale obligatorii se efectuează de către compartimentul cu atribuții în administrarea impozitului pe venit din cadrul organului fiscal central competent potrivit legii, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

CAPITOLUL II

Procedura de stabilire din oficiu a contribuțiilor sociale obligatorii

SECȚIUNEA 1

Procedura de stabilire din oficiu a contribuției de asigurări sociale

4. Organul fiscal central competent identifică și întocmește lista contribuabililor cărora le-au fost emise și comunicate decizii de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice în vederea stabilirii impozitului pe venit, pentru veniturile din activități independente.

5. Lista de la pct. 4 trebuie să conțină următoarele informații:

a) datele de identificare a persoanei fizice (cod numeric personal, nume și prenume, domiciliu fiscal);

b) sistemul de impunere (impunere în sistem real, norme de venit);

c) perioada din anul fiscal de referință în care a realizat venituri pentru care datora contribuție de asigurări sociale.

6. Pentru contribuabilii din listă se completează următoarele informații, pe baza declarațiilor privind venitul realizat depuse pentru anul anterior sau a deciziilor de impunere privind plățile anticipate, după caz:

a) pentru contribuabilii care au desfășurat activități impuse în sistem real — venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului;

b) pentru contribuabilii care au desfășurat activități impuse pe bază de norme de venit — valoarea lunară a normelor de venit, obținută prin raportarea normelor anuale de venit la cele 12 luni ale anului sau la numărul lunilor de activitate, după caz;

c) pentru contribuabilii care și-au început activitatea în cursul anului fiscal — venitul estimat a se realiza rămas după scăderea din venitul brut estimat a cheltuielilor deductibile estimate, împărțit la numărul de luni de activitate.

7. Din lista de la pct. 4 se elimină contribuabilii pentru care venitul determinat potrivit pct. 6 este mai mic decât echivalentul reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, în anul fiscal de referință, și rezultă lista contribuabililor care datorează contribuție de asigurări sociale.

8. Din lista prevăzută la pct. 7 se elimină, pe baza informațiilor existente în evidențele fiscale, precum și pe baza informațiilor obținute potrivit protocoalelor de schimb de informații, de la autorități sau entități care organizează și dețin evidențe privind calitatea de pensionar a persoanelor fizice, următoarele:

a) persoanele asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii;

b) persoanele care au calitatea de pensionari ai sistemului public de pensii și/sau ai sistemelor proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii.

9. Pentru persoanele rămase în listă se estimează baza de calcul al contribuției de asigurări sociale și se întocmește referatul privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, prevăzut în anexa la prezenta procedură.

10. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale se stabilește prin raportarea sumei de la rd. 1 „Venit net anual/Câștig net anual/Normă de venit” din decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice, la numărul de luni de activitate. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru lunile în care persoanele de la pct. 8 beneficiază de exceptare de la plata contribuției de asigurări sociale se stabilește 0.

11. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale pentru persoanele care realizează venituri din activități independente din mai multe surse, pentru care s-a făcut stabilirea din oficiu a impozitului pe venit, se stabilește prin însumarea, după caz, a bazelor lunare de calcul stabilite potrivit pct. 10 pe fiecare sursă de venit.

12. Baza lunară de calcul nu poate fi mai mică decât echivalentul reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat (plafonul minim), în vigoare în anul de impunere, și nici mai mare decât echivalentul a de 5 ori acest câștig (plafonul maxim).

13. Contribuția de asigurări sociale lunară se stabilește prin aplicarea cotei individuale sau a cotei integrale de contribuție, conform opțiunii exprimate de contribuabil în anul de impunere prin depunerea „Declarației privind îndeplinirea condițiilor de încadrare în categoria persoanelor asigurate obligatoriu în sistemul public de pensii” (Formularul 600), asupra bazei lunare de calcul. În situația în care contribuabilul nu și-a exprimat opțiunea, potrivit legii, contribuția de asigurări sociale lunară se stabilește prin aplicarea cotei individuale, prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, asupra bazei lunare de calcul de la pct. 12.

14. Pentru stabilirea obligației anuale de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale se însumează obligațiile lunare stabilite de organul fiscal.

15. Pe baza datelor din referatul prevăzut la pct. 9, organul fiscal central competent emite „Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”. În decizie baza de calcul al contribuției de asigurări sociale se evidențiază lunar.

16. În situația în care contribuția de asigurări sociale este mai mică decât plățile anticipate, contribuția se stabilește, din oficiu, la nivelul acestora.

17. Referatul de la pct. 9 se întocmește într-un singur exemplar, se verifică și se avizează de către conducătorul organului fiscal central competent, precum și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

18. În baza referatului de la pct. 9 se emite și se aprobă „Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice” de către conducătorul organului fiscal central competent, în două exemplare, din care unul se comunică persoanei fizice, conform art. 47 din Codul de procedură fiscală, semnat numai de conducătorul unității fiscale, iar al doilea, care se semnează și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură. Cel de-al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

19. În situația în care contribuabilii nu au depus în anul de impunere „Declarația privind îndeplinirea condițiilor de încadrare în categoria persoanelor asigurate obligatoriu în sistemul public de pensii” (Formularul 600), aceștia vor fi identificați de către organul fiscal central competent în vederea dispunerii măsurilor legale necesare, potrivit legislației fiscale în vigoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de stabilire din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate

20. Organul fiscal central competent identifică și întocmește lista contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative și cărora le-au fost emise și comunicate decizii de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice în vederea stabilirii impozitului pe venit, pentru următoarele categorii de venituri:

- a) venituri din activități independente;
- b) venituri din agricultură, silvicultură, piscicultură;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- d) venituri din investiții;
- e) venituri din alte surse.

21. Lista de la pct. 20 trebuie să conțină următoarele informații:

- a) datele de identificare ale persoanei fizice (cod numeric personal, nume și prenume, domiciliu fiscal);
- b) categoria de venit realizat;
- c) perioada din anul fiscal de referință în care a realizat venituri pentru care datora contribuție de asigurări sociale de sănătate.

22. Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate se stabilește prin raportarea sumei de la rd. 1 „Venit net anual/Câștig net anual/Normă de venit” din decizia de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice, la numărul de luni de activitate.

23. Verificarea condițiilor prevăzute de lege pentru exceptarea anumitor categorii de contribuabili de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, precum și în vederea încadrării bazei de calcul în plafonul minim sau maxim, potrivit legii, se realizează conform regulilor prevăzute de Codul fiscal aplicabil pentru anul fiscal de impunere.

24. Pentru persoanele care datorează contribuție de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru stabilirea bazei de calcul, compartimentul de specialitate întocmește referatul privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, prevăzut în anexa la prezenta procedură.

25. Pentru anul 2016, calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate se face pe fiecare sursă de venit, astfel:

- a) se stabilește baza lunară de calcul potrivit pct. 22 și 23;
- b) se aplică cota individuală, prevăzută la art. 156 lit. a) din Codul fiscal, asupra bazei de calcul de la lit. a);
- c) se stabilește obligația anuală de plată prin însumarea contribuțiilor lunare stabilite potrivit lit. b).

26. Pentru anul 2017, contribuția de asigurări sociale de sănătate se stabilește astfel:

- a) se stabilește baza anuală de calcul determinată ca sumă a bazelor lunare de calcul, potrivit pct. 22 și 23, cu respectarea regulilor pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate aplicabile în anul 2017;
- b) baza anuală de calcul se încadrează în plafonul anual potrivit art. 179 alin. (3) din Codul fiscal. Baza anuală de calcul nu poate fi mai mică decât valoarea a douăsprezece salarii de bază minime brute pe țară și nici mai mare decât valoarea a de 5 ori câștigul salarial mediu brut înmulțită cu 12 luni;
- c) se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei individuale, prevăzută la art. 156 lit. a) din Codul fiscal, asupra bazei anuale de calcul de la lit. b);
- d) pentru veniturile obținute din investiții și/sau alte surse, pentru perioada februarie—decembrie 2017, contribuția de asigurări sociale de sănătate se stabilește prin aplicarea cotei individuale asupra bazei lunare de calcul determinată potrivit

pct. 22 și 23. Contribuția anuală se stabilește prin însumarea contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate lunare.

27. În situația în care contribuția de asigurări sociale de sănătate este mai mică decât plățile anticipate, contribuția se stabilește, din oficiu, la nivelul acestora.

28. Pe baza datelor din referatul prevăzut la pct. 24, organul fiscal central competent emite „Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”. În decizie baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate se evidențiază lunar.

29. Aprobarea și comunicarea „Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice” se realizează potrivit prevederilor pct. 18.

CAPITOLUL III

Anularea deciziei de impunere din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice

30. În situația în care, în termen de 60 de zile de la data comunicării „Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”, contribuabilul își îndeplinește obligațiile declarative, decizia se anulează.

31. Organul fiscal central competent emite Decizia de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.567/2017 privind aprobarea unor formulare utilizate pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice. Decizia de anulare produce efecte de la data depunerii declarației fiscale.

32. „Decizia de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice” se emite și în situația în care contribuabilul face dovada, ulterior comunicării deciziei de impunere din oficiu, prin prezentarea de documente (de exemplu, documente care atestă că i se aplică legislația altor state în domeniul securității sociale, conform prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte) că nu avea obligația plății contribuției de asigurări sociale și/sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate în anul de impunere.

33. „Decizia de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice” se verifică și se avizează de șeful organului fiscal central competent, precum și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

34. După aprobarea deciziei de către conducătorul organului fiscal central competent, un exemplar se comunică persoanei fizice, conform art. 47 din Codul de procedură fiscală, semnat numai de conducătorul unității fiscale, iar al doilea, care se semnează și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură, se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

35. Documentele primite de la contribuabil și cele emise de compartimentul de specialitate în aplicarea procedurii se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Sigla
DGRFP**)

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Unitatea fiscală*) .....
Serviciul/Biroul/Compartimentul .....

Nr. înregistrare .....
Data .....

**Referat privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale
și al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul .....**

În temeiul art. 106 și 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a nedepunerii declarației de impunere (formular .....)
pentru anul ..... de contribuabilul ....., referitor la stabilirea din oficiu a obligațiilor
de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale și contribuții de asigurări sociale de sănătate, s-au constatat următoarele:

A. Prezentarea situației contribuabilului

1. Datele de identificare a contribuabilului

Nume, prenume .....

Cod numeric personal/Număr de identificare fiscală .....

Domiciliul .....

2. Natura venitului pentru care se realizează impunerea din oficiu

.....

3. Datele de identificare a sursei de venit

.....

B. Estimarea bazei de impunere

1. Venitul anual bază de calcul pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale este de ....., iar pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate este de .....

2. Având în vedere nedepunerea în termenul legal a declarației de impunere, propunem stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată prin estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, după cum urmează:

Nr. crt.	Luna	Baza lunară de calcul estimată pentru	
		contribuția de asigurări sociale	contribuția de asigurări sociale de sănătate
1.	Ianuarie		
2.	Februarie		
3.	Martie		
4.	Aprilie		
5.	Mai		
6.	Iunie		
7.	Iulie		
8.	August		
9.	Septembrie		
10.	Octombrie		
11.	Noiembrie		
12.	Decembrie		
13.	Total		
14.	Bază anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate estimată		

Referatul se arhivează la dosarul contribuabilului.

Aprobat

Conducătorul unității fiscale,
Numele, prenumele

.....

Data .....

Avizat

Șef compartiment specialitate,
Numele, prenumele

.....

Data .....

Întocmit

Funcție .....
Numele, prenumele

.....

Data .....

*) Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

**) Se va folosi sigla organului fiscal emitent.

Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice _____
 Unitatea fiscală *) _____

670

Nr. înregistrare.....

Data ...../...../.....

DECIZIE
PRIVIND STABILIREA DIN OFICIU
a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de
asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice
pe anul _____

Către:

Nume: _____
 Prenume: _____
 Domiciliul fiscal: Localitate: _____
 Str. _____
 Nr. _____ Bl. _____ Sc.Etaj.Ap. _____
 Județ/sector: _____

Cod de identificare fiscală:

În baza art. 106 și 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește contribuția de asigurări sociale și/sau contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, după cum urmează:

I. Date privind activitatea desfășurată

1. Statul în care s-a realizat venitul .....
2. Categoria de venit
  - 2.1 activități independente
  - 2.2 activități agricole, piscicultură, silvicultură
  - 2.3 cedarea folosinței bunurilor
  - 2.4 investiții
  - 2.5 alte surse
3. Determinarea venitului net.....
4. Forma de organizare.....
5. Obiectul principal de activitate.....
6. Codul CAEN.....
7. Sediul/ .....
8. Documentul de autorizare/ Contractul de asociere/ Nr. .... Data...../...../.....
9. Data începerii activității...../...../.....
10. Data încetării activității...../...../.....

II. Stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale și contribuție de asigurări sociale de sănătate:

Denumire indicator	Suma (lei)
1. Bază anuală de calcul al CASS** (anexa nr. 2a)	
2. Bază anuală de calcul al CASS plafonată	
3. CASS anuală (rd. 2 x 5,5%)	
4. CASS anuală venituri din investiții și/sau din alte surse (anexa nr. 2b)	
5. Total CASS anuală (rd. 3 + rd. 4)	
6. Obligații privind plățile anticipate CASS	
7. Total CAS*** anuală (anexa nr. 2c)	
8. Obligații privind plățile anticipate CAS	
9. Diferențe de CASS stabilite în plus	
10. Diferențe de CAS stabilite în plus	

Contribuția de asigurări sociale de sănătate anuală (rd. 5)/Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate stabilită în plus (rd. 9) în sumă de ..... lei se plătește astfel:

- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;
- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

*) Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

**) Contribuție de asigurări sociale de sănătate

***) Contribuție de asigurări sociale

Număr de operator de date cu caracter personal .....

Contribuția de asigurări sociale anuală (rd. 7)/Diferența de contribuție de asigurări sociale stabilită în plus (rd. 10) în sumă de ..... lei se plătește astfel:

- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;
- dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

Pentru contribuțiile anuale datorate/diferențele de contribuții stabilite în plus, se vor calcula obligații fiscale accesorii, conform legii. Decizia de impunere din oficiu reprezintă titlu de creanță și constituie înștiințare de plată, conform legii. Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 45 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 268, 270 și 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent. Depunerea declarației privind venitul realizat, potrivit legii, pentru obligațiile stabilite din oficiu, în termen de 60 de zile de la data comunicării prezentei, conduce la desființarea deciziei de impunere din oficiu.

Date necesare efectuării plății diferențelor de contribuție de asigurări sociale de sănătate și de contribuție de asigurări sociale		
Obligații de plată	CASS	CAS
Beneficiar		
Cod de identificare fiscală beneficiar		
Contul de venituri bugetare corespunzător obligației de plată		
Codul IBAN aferent contului de venituri bugetare		
Explicații		
Suma (lei)		

Informații privind modalitățile de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale:

Achitarea sumelor datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetului asigurărilor sociale de stat poate fi efectuată prin una dintre următoarele modalități:

- în **numerar**, la unitatea Trezoreriei statului.....;
- prin intermediul **cardurilor bancare**, prin POS-urile instalate la unitățile teritoriale ale Trezoreriei statului sau în sistem online prin intermediul Sistemului Național Electronic de Plăți, disponibil la adresa de internet www.ghiseul.ro;
- prin **mandat poștal**, la subunitățile poștale ale Companiei Naționale Poșta Română – S.A.;
- prin **virament, utilizând ordinul de plată**, din contul propriu deschis la o instituție de credit din România (bancă), inclusiv cel emis prin sisteme de plată electronică de tip „Internet banking”;
- prin **virament, utilizând contul tranzitoriu** deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice. Nomenclatorul conturilor de venituri bugetare în care pot fi achitate sume prin intermediul contului tranzitoriu de către persoanele fizice se regăsește pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro.

Aprobat:	Verificat:	Întocmit:	Am primit un exemplar
Funcție _____	Funcție _____	Funcție _____	Semnătură contribuabil _____
Nume/Prenume _____	Nume/Prenume _____	Nume/Prenume _____	Data __/__/__ sau numărul și data
Data __/__/__	Data __/__/__	Data __/__/__	confirmării de primire

*ANEXA Nr. 2a
la Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale
și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice*

CNP/NIF

Situație privind stabilirea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul veniturilor de la pct. .... din Decizia nr. .... pe anul .....

Luna	Baza de calcul
1.	2.
1. Ianuarie	
2. Februarie	
3. Martie	
4. Aprilie	
5. Mai	
6. Iunie	
7. Iulie	
8. August	
9. Septembrie	
10. Octombrie	
11. Noiembrie	
12. Decembrie	
TOTAL	

Prezenta anexă face parte integrantă din formularul „Decizie privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor

A. Denumire: „Decizie privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează la emiterea din oficiu a deciziei pentru contribuabilii persoane fizice, în cazul în care organul fiscal competent constată neîndeplinirea obligației depunerii declarației privind venitul realizat, conform legii.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent;

— un exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

B. Denumire: Anexa nr. 2a „Situație privind stabilirea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează la stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent;

— un exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

C. Denumire: Anexa nr. 2b „Situație privind stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din investiții și/sau din alte surse”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează la stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care realizează venituri din investiții și/sau din alte surse.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent;

— un exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

D. Denumire: Anexa nr. 2c „Situație privind stabilirea contribuției de asigurări sociale”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează la stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoanele fizice.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent;

— un exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 094180